

Sygn. akt III AUa 1466/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Witkowski
Sędziowie:	SSA Elżbieta Kunecka (spr.) SSA Jarosław Błaszczak
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o rentę rodzinną

na skutek apelacji D. S.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze

z dnia 9 sierpnia 2011 r. sygn. akt VII U 648/11

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od wnioskodawczyni na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oddalił odwołanie D. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 10 maja 2011 r. odmawiającej wnioskodawczyni przyznania prawa do renty rodzinnej.

Rozstrzygnięcie to Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

D. S. urodziła się 19 kwietnia 1961 r. Zawarła związek małżeński z J. S. w dniu 20 czerwca 1981 r. Rozwiązanie małżeństwa przez rozwód nastąpiło w dniu 21 grudnia 2007 r. Na podstawie ugody sądowej z dnia 13 marca 2008 r. J. S. zobowiązał się do lożenia na rzecz wnioskodawczyni alimentów w kwocie 300 zł miesięcznie od 1 marca 2008 r.

do 31 sierpnia 2008 r. Po tej dacie wnioskodawczynie nie składała kolejnych wniosków o alimenty. Zgon J. S. nastąpił w dniu 25 października 2008r.

Wnioskodawczynie w dniu 20 kwietnia 2011 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rodzinnej. Organ rentowy zaskarżoną decyzją odmówił prawa do świadczenia rentowego z uwagi na niespełnienie przesłanek art. 70 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. Wnioskodawczynie nie spełnia przesłanek do uzyskania prawa do renty rodzinnej. Zgodnie z art. 70 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, prawo do renty rodzinnej przysługuje małżonce rozwiedzionej, jeśli oprócz spełnienia warunków określonych w ust. 1 lub 2 miała w dniu śmierci męża prawo do alimentów z jego strony ustalone wyrokiem lub ugodą sądową. Wnioskodawczynie w chwili śmierci byłego małżonka nie miała prawa do alimentów ustalonych ugodą sądową – alimenty te wnioskodawczynie pobierała do 31 sierpnia 2008 r. Dalszych wniosków o przyznanie alimentów wnioskodawczynie nie składała. Zaskarżona decyzja organu rentowego jest zatem prawidłowa.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożyła wnioskodawczynie, zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego – art. 70 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przez jego nieprawidłową wykładnię i w konsekwencji uznanie, że wnioskodawczynie nie posiadała prawa do alimentów mimo spełnienia przesłanek do ich zasądzenia, oraz naruszenie przepisów postępowania w postaci nieprawidłowego stosowania norm art. 227 kpc w związku z art. 233 i dokonanie wadliwej oceny dowodów, sprzecznej ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, doprowadzającej do oddalenia jako rzekomo nieistotnych wniosków dowodowych strony, zmierzających do wykazania okoliczności w postaci faktycznej alimentacji wnioskodawczynie ze strony J. S., a w konsekwencji przyjęcia niekompletnego i niekorzystnego dla strony stanu faktycznego.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę wyroku i przyznanie jej prawa do renty rodzinnej, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczynie jest nieuzasadniona.

Sąd I instancji zastosował właściwe przepisy prawne, które przytoczył i przeanalizował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Sąd Apelacyjny w pełni przychyła się do powyższych ustaleń oraz dokonanej przez Sąd I instancji wykładni przepisów.

Przechodząc do rozważań należy wskazać, że w myśl z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli: w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole – 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej. Małżonka rozwiedziona lub wdowa, która do dnia śmierci męża nie pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli oprócz spełnienia warunków określonych w ust. 1 lub 2 miała w dniu śmierci męża prawo do alimentów z jego strony ustalone wyrokiem lub ugodą sądową (art. 70 ust. 3 ustawy emerytalnej).

Z cytowanego przepisu wynika zatem, że ustawodawca dopuścił możliwość nabycia prawa do renty rodzinnej dla małżonki rozwiedzionej lub wdowy, która do dnia śmierci męża nie pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, jeżeli spełniała warunki określone w art. 70 ust. 1 lub 2, dodatkowo zaś miała w dniu śmierci męża prawo do alimentów z jego strony ustalone wyrokiem lub ugodą sądową. Prawo do alimentów ze strony zmarłego ustalone wyrokiem

lub ugodą sądową jest zatem warunkiem koniecznym dla uzyskania przez rozwiedzioną małżonkę prawa do renty rodzinnej.

W rozpoznawanej sprawie zostało ustalone, że związek małżeński wnioskodawczynie i J. S., został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w dniu 21 grudnia 2007 r. Wnioskodawczynie w okresie od 1 marca 2008 r. do 31 sierpnia 2008r. otrzymywała od byłego małżonka alimenty, w oparciu o ugodę sądową. Po tym okresie prawo wnioskodawczynie do alimentów ustało, a wnioskodawczynie nie wystąpiła z wnioskiem o dalsze świadczenie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny, dzieląc stanowisko Sądu I instancji, uznał, że apelacja wnioskodawczynie była bezzasadna. Wnioskodawczynie D. S. nie spełniła przesłanek warunkujących przyznanie prawa do renty rodzinnej po zmarłym J. S., bowiem jako małżonka rozwiedziona w dniu jego śmierci nie miała prawa do alimentów z jego strony ustalonego wyrokiem lub ugodą sądową.

Wbrew twierdzeniom wnioskodawczynie zawartym w apelacji na możliwość przyznania jej prawa do świadczenia rentowego nie może mieć wpływu okoliczność, że po dniu 31 sierpnia 2008 r. byli małżonkowie wznowili pożycie małżeńskiej J. S. w dalszym ciągu przekazywał na jej rzecz kwotę ustalonych alimentów, tyle, że bez tytułu prawnego. Cytowany powyżej przepis art. 70 ust. 3 ustawy emerytalnej ma charakter bezwzględnie obowiązujący, co oznacza, że dopuszcza możliwość przyznania małżonce rozwiedzionej prawa do renty rodzinnej po zmarłym małżonku tylko i wyłącznie w sytuacji, gdy wnioskująca o prawo do świadczenia w dniu śmierci małżonka miała prawo do alimentów z jego strony ustalone wyrokiem lub ugodą sądową. W rozpoznawanej sprawie przesłanka ta nie została spełniona.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny dzieląc stanowisko Sądu Okręgowego na mocy art. 385 k.p.c., oddalił apelację wnioskodawczynie jako bezzasadną.

R.S.